

1900-12-18

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

18. XII . 1900. Silkegade 13.

Kjære Ven.

De ved, at Harmen kan drive Folk
til at skrive Vers.

Efter et Besøg i Sindings Atelier og
en samtidig stærk Opfordring fra
Erik Henningsen til at skrive i Tilskue-
ren — lod jeg mig, ophidset som
jeg var, forledet til at gjøre en Artikel.

—De ved, at jeg ellers for længst
har banlyst denne Virksomhed; og det
er da ogsaa halvt af Vanære, jeg er
kommen til det.

Gjør mig nu den Vennetjeneste at spille
et Kvarters Tid paa at læse Manuskrip-
tet igjennem og sig mig saa oprigtigt, om
De anbefaler Papirkurven. Skjønt jeg,

[2]

som De kan tænke, har anvendt nogen Tid
paa den, vil jeg egentlig være gladest ved
dette Raad.

Skulde De mene, at den kunne gjøre nogen
Gavn ved at blive trykt, sig mig da, om
De har nogen Indvending at gjøre, noget
Raad at give mig.

Ved Nedskrivningen var jeg virkelig ganske
Flau over dens Banalitet — jeg sad stadig
og tænkte paa Tandlæge Bramsen.

Da jeg har lovet Henrichsen snarest Svar,
vilde De tjene mig meget ved, saa hurtigt som
muligt at lade høre fra Dem.

Venligst

Deres hengivne

Johan Rohde

Jeg faar ikke Tid til at læse den igjen-
nem, men jeg haaber, De staver Dem
igjennem alle Skrivefejlene.

18. XII. 1900. Sillehus 13.

Kjære Ven.

De ved, at Hærmænd kan sin Folke
høje og lave.

Epke og Bersing i Søndags Aften og
en samlet og stor opfordring for
Erik Hærmænd kan at se i Tilsætt
m. - lad by mig, oplyst som
i de, forlader det at give en Artikel.

- De ved, at i de forlader
har landet den Visdommel; og det
er da også kaldt af Værd, i de
Ermene at det.

Giv mig en den Vennekædet at spilde
et Kædet Tid kan at den Manuskript
til igennem og mig den oplyst, an.
de antipale Papirerne. Sejns by,

om De van lauke, har aarsent ugen Ted
pan du, vil i egentlig var gladet ved
dette Raad.

Sætt d' men, at du kinn gjør ugen
Gavn vel at this trykt, og mig da, an
De har ugen Taktid i gjør, mig
Raad i gjør mig.

Ved Medlemmigen var i virkelig gands
flar over dens Banalitet — i sat steds
og tankte paa Tautlog, Bransen.

Da i har lost Konraden snart den,
vil d' d' hene mig mig, ^{vel} saa heds som
mig i ladt hris for Den

stulegt Den hengen
Jonas Rode

By far ick Ted til at lase den ijen-
nem, men i hader, De slar Den
igjenem alle Skrivfejlene.